

“Είναι ανοησία να θέλουμε να επιστρέψουμε στη νιότη”

/ [Γνώμες](#)

Έναν αποπλιστικό αυτοπροσδιορισμό επιχειρεί εδώ ο γνωστός όσο και θαυμαστός για τον τρόπο που εκφράζεται, πατήρ Φιλόθεος Φάρος.

“Είμαι 89. Η ζωή μου έχει τελειώσει. Θα ζήσω 1,2,3 χρόνια ακόμη.

Το δεύτερο μισό της ζωής ήταν πιο σημαντικό. Κανείς δεν με είπε χαρισματικό στο πρώτο μισό. Με λένε τώρα.

Υπάρχει μια αντίληψη ότι η νεότητα είναι σημαντική για τον άνθρωπο και κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για να επανέλθουμε σε αυτήν. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη ανοησία να θέλουμε να μοιάσουμε στην εποχή που ήμασταν ανώριμοι. Στο δεύτερο μισό της ζωής αποκτούμε χαρίσματα εσωτερικά, ψυχικά που είναι πολύ σημαντικότερα από αυτά της νεότητας.

Έχω κι εγώ καρκίνο. Τα τελευταία 6-7 χρόνια έχω καρκίνο του προστάτη.

Ξέρω ότι δεν θα πεθάνω από αυτό.

Ο καρκίνος μάλλον μ' έχει ξεχάσει.

Στον ψυχολόγο που πήγα είπα πως νομίζω ότι οφείλεται σε μια απώλεια.

Με κοίταξε σα να με πέρασε για βλάκα.

Τα συναισθήματα που δεν εκφράστηκαν αποθηκεύονται στο σώμα.

Έχουμε ψυχοσωματικές αρρώστιες γιατί είμαστε ψυχοσωματικοί.

έχει πολύ μεγάλη ανάγκη για έλεγχο, φόβο μην χάσει, μην χάσει ό,τι κατέχει.
Όσοι δεν αφήνουν να εκδηλωθεί η θλίψη για μια απώλεια απειλούνται πολύ σοβαρά.
Το υγιές πένθος αποκλιμακώνεται. Ένα πένθος δεν τελειώνει και δεν μπορεί να
τελειώσει ποτέ. Μπορεί όμως να είναι υγιές, όχι παθολογικό.
Πρέπει να μιλήσετε πολύ σε ανθρώπους που σας ακούν με τα σωθικά τους”.